

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.310/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
Az I. rendű alperes:	Helység1 Önkormányzati Hivatal Jegyzője (I. r. alperes címe.)
Az I. rendű alperes képviselője:	Dr. Törőcsik Gabriella kamarai jogtanácsos
A II. rendű alperes:	II. r alperes (II. r. alperes címe.)
A per tárgya:	mulasztás megállapítása iránt indult elkülönített közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes 15., 17. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 3.K.700.991/2022/14. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A ingatlan helyre számú, hrsz.1, „lakóház, udvar, három lakóház” ingatlan-nyilvántartási megnevezésű belterületi ingatlan a felperes és a perben nem álló név1 (tulajdonostárs1.) valamint név2 (tulajdonostárs2.) osztatlan közös tulajdonát képezi. A II. rendű alperes a tulajdonostárs2. bejelentésére a tulajdoni részét képező háromszintes lakóház rendeltetés módosítását érintően önkormányzati hatósági eljárás keretében településképi

bejelentési eljárást folytatott le, és a 2021. április 15-én kelt határozatszáml számú határozatával az név3 építész-mérnök (szám1) által készített 2021. március 19-ei dátumozású „Lakás/egyéb kereskedelmi szálláshely – vendéglátó épület” megnevezésű településképi tervdokumentáció alapján a háromszintes lakóház első szintjének négyszobás szálláshellyé, harmadik szintjének vendéglátó egységgé történő rendeltetés-változását kikötés nélkül tudomásul vette. Rögzítette, hogy a határozat a szálláshely és vendéglátó rendeltetés ingatlan-nyilvántartásban történő átvezetéséhez nem használható fel, ahhoz hatósági bizonyítvány kiállítása szükséges.

[2] Az I. rendű alperes a szálláshelyet 1046, a vendéglátó egységet szám2. számon nyilvántartásba vette. A felperes 2021. június 14-én panasszal élt a vendéglátó üzlet működésével szemben, amire az I. rendű alperes a szám3 számú, 2021. július 7-én kelt tájékoztatásában válaszolt, eszerint nem a működés engedélyezésével, hanem a kereskedelmi tevékenység bejelentésével kapcsolatos eljárás zajlott, mely megfelelt a jogszabályi előírásoknak. A felperes a jegyzői tájékoztatást követően a Somogy Megyei Kormányhivatalhoz fordult, aki az szám4. számú, 2021. szeptember 1. napján kelt iratában hiányosságot, jogsértést nem állapított meg. Az I. rendű alperes 2021. december 3-án helyszíni ellenőrzést tartott az ingatlanon, ennek során megállapította, hogy a tulajdonostárs2. által üzemeltetett ingatlan nem rendelkezik az előírt mennyiségű parkolóhellyel. Felhívta, hogy 2022. január 31-ig kezdeményezze az önkormányzatnál a parkolóhelyek létesítését és 2022. április 1-ig jelentse be az ingatlan-nyilvántartásba a rendeltetés-változást, amelynek megtörténtét a kereskedelmi hatóság felé igazolja. A felperes a hatósági ellenőrzéssel kapcsolatban a 2021. december 6-án kelt iratban fogalmazta meg észrevételeit, kifogásait, kérte az átminősítésről rendelkező határozat visszavonását, a szükséges parkolóhelyek, áru-rakodóhelyek vizsgálatát, a parkolóhelyek megváltásának felülvizsgálatát. Az I. rendű alperes a 2022. január 14-én kelt szám5, szám6 ügyiratszámú iratában vizsgálta meg és adott tájékoztatást a kérelemre. A tulajdonostárs2. a II. rendű alperesnél 2022. március 11-én a rendeltetés-változással kapcsolatos hatósági bizonyítvány kiadását kérte.

[3] A tulajdonostárs2. 2022. március 11-én előterjesztett hatósági bizonyítvány kiállítása iránti kérelme alapján megindult önkormányzati hatósági eljárást a II. rendű alperes a 2022. március 30-án kelt szám9 számú végzésével az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2026. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 48. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján a Somogy Megyei Kormányhivatal szám8 számú vizsgálati eljárásának, a Pécsi Törvényszék előtt 13.Kpk.750.014/2022/6. számon megindult mulasztási pernek, a Somogy Megyei Főügyészség Közjogi Szakág PK.943/2022/1/I. számon folyó ügyészi intézkedése lezárásának időpontjáig felfüggesztette.

[4] A felperes és tulajdonostárs1. (kérelmezők) a 2022. március 30-án a II. rendű alpereshez előterjesztett beadványban kérték, hogy a II. rendű alperes a tulajdonostárs2. hatósági bizonyítvány kiállítása iránti kérelmét utasítsa el. A kérelem I. részében a hatósági bizonyítvány kiadása megtagadásának indokait 1-10 pontban foglalták össze. Ezek között szerepelt a rendeltetismódosítási eljárás vélelmezett anyagi és eljárási jogsértéseinek felsorolása [így különösen, hogy az átminősítési eljárásba a kérelmezőket nem vonták be ügyfélként; nem vizsgálták, hogy az Lke. kertvárosias lakóövezetben legfeljebb négylakásos lakóépület helyezhető el, tehát maximált a rendeltetési egységek száma, mely jelen esetben ötre nőtt; nem vizsgálták a szükséges parkolóhelyek, áru-rakodóhelyek számát és azok meglétét; nem vették figyelembe, hogy a kiszolgáló tér nagyságából szándékosan leszámítottak 3,86 m²-t, az OTÉK 42.§ (9) bekezdés a) pontjában foglaltakkal ellentétben két parkolóhelyet meglévőnek tekintettek telken belül; nem vették figyelembe a parkolóhelyek nyílászáróktól való távolságát stb.]. A kérelem II. részének 1-7. pontjaiban arra az esetre, ha a II. rendű alperes nem tagadja meg a hatósági bizonyítvány kiállítását, a II. rendű alperessel

szembeni elvárásait fogalmazták meg [így különösen kérték a vendéglátó rendeltetési egység kiszolgáló terének mérete meghatározását; a szükséges parkolóhelyek számának megállapítását; az áru-rakodóhelyek megfelelősége, megközelíthetőségük zavartalansága vizsgálatát, az OTÉK és HÉSZ szerinti megfelelőség bizonyítását]. A beadvány III. részének 1-5. pontjaiban az I. rendű alpereshez terjesztettek elő kérelmet a kereskedelmi hatósági eljárás megindítására, az étterem és szálláshely bezárására, az épületre felhelyezett lakástól eltérő rendeltetésre utaló feliratok és jelzések eltávolítására vonatkozóan.

[5] Az I. rendű alperes a 2022. március 30-án kelt beadványban foglaltakra a 2022. április 8-án kelt szám10 számú iratában tájékoztatást adott arról, hogy a kérelmező(k) kezdeményezésére a Pécsi Törvényszék előtt 13.Kpk.750.014/2022/6. számon mulasztási per van folyamatban, a Somogy Megyei Főügyészség Közjogi Szakága pedig ügyési vizsgálatot folytat. A Somogy Megyei Kormányhivatal már megvizsgálta kérelmüket, arra az szám11 számú választ kézbesítette, a II. rendű alperes pedig a szám9 számú végzésében a tulajdonostárs2. hatósági bizonyítvány iránti kérelme ügyében indult elsőfokú önkormányzati hatósági eljárást felfüggesztette.

[6] A felperes 2022. június 3-án panaszbeadványt nyújtott be a Somogy Megyei Kormányhivatal vezetőjéhez (felügyeleti szervhez) címezve, amelyben sérelmezte, hogy a tulajdonostárs2. szabálytalanul működő éttermével kapcsolatban az I. rendű alperes nem intézkedett, a hatósági bizonyítvány kiállításának ügye bizonytalan, melyről a jegyző a 2022. április 8-án kelt levélben tájékoztatást is küldött. Sérelmezte, hogy a 2022. március 30-án kelt írásbeli tájékoztatásuk alapján a plakátok, táblák homlokzatra, illetve közterületre kihelyezésével, azok településképi és egyéb jogszabályi megfelelőségének vizsgálatával a hivatal nem foglalkozott, nem intézkedett semmit, ezért a felügyeleti szervtől a szükséges intézkedések megtételét vagy azok megtételére utasítás adását kérte. A Somogy Megyei Kormányhivatal a 2022. július 7-én kelt szám12 számú levelében tájékoztatta a felperest, hogy a rendeltetésmódosítási eljárás tekintetében nincs hatásköre eljárni, a vendéglátó üzlet elé kihelyezett táblákkal és plakátokkal kapcsolatban pedig ismertette a jegyzőtől kért tájékoztatás tartalmát, miszerint az épület homlokzati falán elhelyezett „cégér” kielégíti Balatonföldvár Város Önkormányzata Képviselő-testületének 25/2018. (XII. 17.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) 22.§-ában foglalt követelményeket, a napi étlapot tartalmazó tábla nem közterületen, hanem saját területen van elhelyezve. A bejelentéshez csatolt fényképfelvételeken látható cégtábla, megállító táblák, feliratok nem minősülnek reklámnak, akár magán-, akár közterületen vannak elhelyezve, ezért az elhelyezésükkel összefüggő vizsgálat lefolytatására a kormányhivatalnak hatásköre nincs. A felperes az szám13 számú iratot postai szolgáltató útján 2022. július 19-én vette át.

A pontosított kereset és a védírat

[7] A felperes a mulasztási per megindítása iránti keresetlevél formanyomtatványon előterjesztett, majd személyes meghallgatása keretében pontosított keresetében az I. és II. rendű alperesek mulasztásának orvoslását kérte a 2022. március 30-i beadványa (kérelme) alapján, sérelmezve, hogy az I. és a II. rendű alperes a beadvány és az abban foglalt kérelem tárgyában nem intézkedett, amelyben kérte a szálláshely és az üzlet közhiteles nyilvántartásból történő törlését, a 2021. december 3-án kelt szemlejegyzőkönyvben kilátásba helyezett kereskedelmi hatósági eljárás megindítását, a szálláshely és étterem bezáratását, a lakóépületről a más rendeltetésre utaló jelzések eltávolítását, és az utcafrontra kihelyezett plakátok, táblák miatti intézkedések megtételét. Előadta, hogy az I. és a II. rendű alperesek

mulasztása miatt 2022. június 3-án panasszal élt a Somogy Megyei Kormányhivatalhoz, mint felettes szervhez, aki szintén mulasztott, mert válaszában kifejtette, hogy nem indokolt semmilyen eljárás megindítása, mivel jogszabálysértés nem állapítható meg, illetve a kihelyezett plakátok nem számítanak reklámnak.

[8] A közigazgatási szerv eljárási, határozathozatali vagy feladatellátási kötelezettségét megalapozó jogszabályokat tételesen megjelölte, így különösen hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.), Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX törvény (a továbbiakban: Mötv.), az Ákr., a településkép védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Tktv.), a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.), a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény (a továbbiakban: Panasztv.), a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló 239/2009. (X. 20.) Korm. rend. (a továbbiakban: Korm. rend.1.), a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rend. (a továbbiakban: Korm. rend.2.) megsértésére.

[9] A közigazgatási cselekmény elmulasztásával okozott jogsérelemként jelölte meg, hogy 2021 nyara óta folyamatosan sérül az Alaptörvény VI. cikkében deklarált magán- és családi élethez, az otthon tiszteletben tartásához való alapjoga, a XIII. cikkben megfogalmazott tulajdonhoz való joga, a XXI. cikkben rögzített, az otthon jogi védelme, a XV. cikk szerinti törvény előtti egyenlőség, a XXIV. cikk szerinti tisztességes és észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való joga, sérültek az Ákr. alapelvei, a Korm. rend.2. 6.§ (6) bekezdésében és a Korm. rend.1. 6.§ (2) bekezdés c) pontjában foglalt jogai, mely miatt a Ptk. 5:74.§ (a tulajdonostárs joga a birtoklásra és használatra) megsértése miatt joga és jogos érdeke sérült, továbbá a kialakult helyzet miatt megingott a „jó közigazgatásba” vetett bizalma. Az I. és a II. rendű alperes az intézkedések, eljárások elmaradásával megfosztotta önrendelkezési jogától, attól, hogy a tulajdonában is álló ingatlanon történő speciális hasznosítással kapcsolatos kérdésekbe beleszóljon, ezáltal arra kényszerült, hogy eltűrje annak minden nyomasztó hatását, ami számára egy élhetetlen helyzetet teremt, és anyagi hátrányt is okoz.

[10] Az I. rendű alperes a védiratában elsődlegesen a keresetlevél elkésettsége miatt, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján történő visszautasítását, másodlagosan a kereset érdemi elutasítását kérte. A keresetlevél elkésettsége körében hivatkozott arra, hogy a felperes a Kp. 128. § (2) bekezdése szerinti perindítási határidőt elmulasztotta, keresetlevelét 2022. október 3-án nyújtotta be, ugyanakkor a működés zavaró jellege miatt már 2021 nyarán is bejelentést tett, melyet mind az I. rendű alperes, mind a törvényességi felügyeletet ellátó Somogy Megyei Kormányhivatal megvizsgált. A kereset érdemi elutasítása körében kifejtette, hogy mulasztást nem követett el, a hatáskörébe tartozó szálláshely-bejelentéssel, valamint üzlet-bejelentéssel kapcsolatos panaszokat, bejelentéseket minden esetben kivizsgálta és megválaszolta. Az ingatlan rendeltetésváltozásával, illetve a hatósági bizonyítvány kiadásával kapcsolatos eljárásoknak pedig hatáskör hiányában nem alanya.

[11] Felperes a kereskedelmi tevékenység végzésével kapcsolatban az I. rendű alperestől tájékoztatást kért és kapott 2021. július 7-ei dátummal szám14 ügyiratszám alatt, mely ellen panasszal is élt a Somogy Megyei Kormányhivatalhoz. Panaszát a Somogy Megyei Kormányhivatal kivizsgálta és 2021. szeptember 1. napján szám4. szám alatt tájékoztatta. A vállalkozási tevékenységgel összefüggő zavaró magatartás tekintetében pedig nem közigazgatási-, hanem birtokvédelmi eljárást kezdeményezhető, amely – miként felperes utalt rá –, a tulajdonostársak között a Fonyódi Járásbíróság előtt folyamatban van.

[12] A II. rendű alperes a védíratában elsődlegesen a Kp. 18. § (1) bekezdése alapján a perből elbocsátását, másodlagosan a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján a keresetlevél visszautasítását, harmadlagosan a kereset érdemi elutasítását kérte. Perakadályként szintén arra hivatkozott, hogy a felperes a Kp. 128. § (2) bekezdés szerinti perindítási határidőt elmulasztotta, mivel a keresetlevél tanúsága szerint is tudomása volt a korábbi eljárásokról, a működés zavaró jellege miatti bejelentése megválaszolásáról, már 2021 nyarán. 2022. március 30-ai beadványa III. részében a szálláshely és üzlet nyilvántartásából történő törlése és a szálláshely azonnali hatályú bezáratása tárgyú kezdeményezésére 2022. április 8-án az I. rendű alperestől választ kapott, amelyet 2022. április 11. napján átvett.

[13] A Somogy Megyei Kormányhivatal a felperes panaszát 2022. július 7. napján szám12 szám alatt megválaszolta.

[14] A harmadlagos kérelem tekintetében kifejtette, hogy a felperes keresetében említettek közül az épület rendeltetésváltozásával és annak hatósági bizonyítványban történő megjelenésével kapcsolatos kifogások önkormányzati hatósági ügynek minősülnek. Az Ör. 38. §-a alapján a településképi bejelentési eljárást a polgármester folytatja le. A Tkvtv. 10. § (2) bekezdése is így rendelkezik, tehát e tárgyban az I. rendű alperesnek hatásköre nincs. A hatásköri szabályok alapján a polgármesternek kereskedelmi hatósági ügyben eljárási kötelezettsége nincs, a beadvány tartalmának továbbításán túl jogszerű eljárása a kereskedelmi ügyben nem lehet. A Tkvtv. 10. § (2) bekezdése szerinti településképi bejelentési eljárás során a bejelentőt kell ügyfélnek tekinteni, ezen ügyek tekintetében a Pécsi Törvényszék előtt 7.K.700.255/2022. számon peres eljárás van folyamatban, így amennyiben a tényleges hatáskörrel rendelkezővel szemben kerülne sor újabb kereset benyújtására, annak visszautasítása lenne indokolt. A közös használatú terület vállalkozási tevékenységhez zavaró igénybevétele 2021 nyarától abban nyilvánult meg, hogy a vállalkozóhoz érkező vendégek felperes hozzájárulása nélkül a közös használatú területre szívesen parkolnak, közlekednek. Felperes a kereskedelmi tevékenység végzésével kapcsolatban I. rendű alperestől tájékoztatást kért és kapott 2021. július 7-én szám14 ügyiratszám alatt, mely ellen panasszal is élt a Somogy Megyei Kormányhivatalhoz. Panaszát a Somogy Megyei Kormányhivatal kivizsgálta és az szám4. számú, 2021. szeptember 1-jén kelt levélben tájékoztatta.

[15] A szálláshely nyilvántartásba vételének szabályosságát a felügyeleti szerv, a Somogy Megyei Kormányhivatal is vizsgálta szám4. szám alatt, és intézkedésre nem látott okot. A parkolóhely-megváltás tárgyában polgári jogi szerződés keletkezett, annak tárgya nem hatósági ügy. A kereskedelmi tevékenység bejelentése és a szálláshely bejelentés tekintetében egyébként felperes ügyfélnek nem minősült, ügyféli jogokat nem gyakorolt. Az épület homlokzatán elhelyezett reklám, illetve plakát kihelyezés tárgyában az eljárás önkormányzati hatósági ügy, mely nem tartozik I. rendű alperes hatáskörébe. A felperes a tájékoztatását követően a Somogy Megyei Kormányhivatalhoz panasszal fordult, aki a panaszt nem tartotta megalapozottnak az szám12 ügyiratszámú tájékoztatás szerint.

Az elkülönítés és az elsőfokú bíróság végzése

[16] Az elsőfokú bíróság a 2023. április 21. napján kelt 3.K.700.991/2022/13. számú végzésével elrendelte, hogy a keresetlevélben megjelölt mulasztások közül a 2022. március 30. napján kelt felperesi kérelem III. rész 1-3. pontjaiban szereplő kérelemrészek elbírálásával kapcsolatos mulasztás elkülönítve kerüljön elbírálásra, egyúttal ebben a körben az eljárást megszüntette. Megállapította, hogy a 2022. március 30. napján kelt kérelem III. rész 1-3)

pontjaiban szereplő kérelemrészek elbírálásának elmaradásával kapcsolatos mulasztás tekintetében a kereset elkésett. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2023. november 22. napján kelt és jogerős 3.Kpkf.750.721/2023/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság 3.K.700.991/2022/13. számú végzését helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a II. rendű alperes mulasztást követett el azzal, hogy nem bírálta el alakszerűen a felperes 2022. március 30. napján kelt kérelme III. részének 4. és 5. pontját, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[18] Az elsőfokú bíróság elsődlegesen a pergátló kifogásokat vizsgálta. Megállapította, hogy az alperesek által hivatkozott 7.K.700.970/2022. szám alatti ügyben a felperes eltérő típusú mulasztást jelölt meg, így ügyazonosság nem áll fenn. Az 5.K.700.642/2022. számú ügy tárgya pedig aktusfelülvizsgálat, amely eltér a mulasztási per tárgyától. A II. rendű alperes perből történő elbocsátásának indoka, tekintettel, hogy közigazgatási szerv, és a felperes 2022. március 30. napján kelt kérelemmel a II. rendű alpereshez fordult, nem áll fenn.

[19] Az elsőfokú bíróság a keresetlevél határidőben történő benyújtásának vizsgálata körében a 2022. március 30. napján kelt kérelem részletesebb vizsgálatát végezte el. A kérelem I-II. része kapcsán rögzítette, hogy a rendeltetés-módosítással összefüggő hatósági bizonyítvány kiadása, mely önkormányzati hatósági ügy, a polgármester hatáskörébe tartozik. A kérelem III. rész 1., 2., 3. pontja érintette a szálláshely és az üzlet bezárását, valamint a közhiteles nyilvántartásból történő törlését, és a kereskedelmi hatósági eljárást is, ez jegyzői hatáskörbe tartozik, végül pedig a III. rész 4. és 5. pontjában a felperes az épületre felhelyezett, lakástól eltérő rendeltetésre utaló feliratok és jelzések eltávolítását, az ezzel kapcsolatos eljárások lefolytatását kérte, mely utóbbi településképi eljárás tárgya, s mint ilyen, a polgármester önkormányzati hatósági hatáskörébe tartozik. A kérelem III. rész 1-3. pontjai tekintetében elkülönítéstről döntött, így arról külön végzésben rendelkezett. A III. rész 4-5. pontja tekintetében az elsőfokú bíróság hivatkozott a Mötv. 142/A. § (1) és (2) bekezdésére, az Ör. 1. § (2) bekezdésére, 41-43.§-aira, a településképi védelmről szóló törvény reklámok közzétételével kapcsolatos rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 104/2017. (IV. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 104/2017. Kr.) 8.§ (1) és (3) bekezdésére, amelyek alapján megállapította, hogy a különböző reklámhordozó berendezésekkel összefüggésben a járási hivatal és a polgármester is gyakorol hatásköröket, a reklámok eltávolítására azonban a polgármester rendelkezik hatáskörrel.

[20] A keresetindítási határidő megtartottsága körében vizsgálta, hogy a polgármesternek van-e felügyeleti szerve, és a felperes fordult-e a felügyeleti szervhez, továbbá a felügyeleti szerv eljárása miként zárult le. A Mötv. 142/A. § (2) és (3) bekezdése és a kapcsolódó Nagykommentár (Nagykommentár a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényhez, Szerző: dr. Fábián Adrián, Wolters Kluwer Hungary Kft., Budapest, 2023) alapján az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az önkormányzati hatósági ügyben a Mötv. a kormányhivatalt jelöli meg felügyeleti szervnek, amely viszont nem utasítja, hanem felhívja a mulasztó önkormányzati hatóságot az eljárás folytatására és a döntés meghozatalára. Ez a felhívás lényegében törvényességi felhívásként (Mötv. 134. §) értelmezhető, de az általános határidőhöz képest e § (3) bekezdése eltérő határidőt állapít meg (30 nap helyett 21 nap).

[21] Az elsőfokú bíróság a Kp. 128. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes a mulasztás orvoslására szolgáló közigazgatási eljárás eredménytelenségéről a kormányhivatal szám12 számú átiratának kézhezvételekor, 2022. július 19. napján értesült. Ehhez képest a Kp. 128. § (2) bekezdésében meghatározott 90 napos szubjektív és egy éves objektív határidőn belül terjesztette elő a keresetlevelet 2022. október 17. napján, erre tekintettel alperesek elkészségére, mint pergátló kifogásra történő hivatkozása megalapozatlan, ezért a felperes mulasztási keresetét érdemben vizsgálta. E körben abból indul ki, hogy bár a felperes hosszú és összetett előadást tett az általa kezdeményezett eljárásokról, kizárólag a 2022. március 30-ai kérelme elbírálásának elmaradását sérelmezte. A beadványt ugyanakkor kizárólag a II. rendű alpereshez nyújtotta be, az I. rendű alperes felé a felperes semmilyen kérelmet nem terjesztett elő.

[22] A mulasztási perekben a bíróság akkor hozhat elmarasztaló döntést az alperesekkel szemben, ha a Kp. 129. § (1) bekezdésének megfelelően mulasztást állapít meg és azt, hogy a közigazgatási szerv a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó jogszabályban meghatározott kötelezettségének az irányadó elintézési határidőn belül nem tett eleget. A felperes által a 2022. március 30-án előterjesztett beadvány I-III. részeiben szereplő kérelmek közül a III. pontban szereplő kereskedelmi hatósági eljárás lefolytatása az I. rendű alperes, mint közigazgatási szerv hatáskörébe tartozik, figyelemmel a Kertv. 2.§ (27) bekezdésére és a Korm. rend.2. 6.§ (8) bekezdésére. Jelen ügyben azonban a felperes semmiféle kérelmet nem terjesztett elő a jegyzőnél, így megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes bármiféle mulasztást követett volna el, ezért keresete az I. rendű alperessel szemben megalapozatlan.

[23] A II. rendű alperes vonatkozásában a felperes által előterjesztett kérelem I-II. része a hatósági bizonyítvány kiállításával kapcsolatos, amely iránt kérelmet a perben nem álló tulajdonostárs2. terjesztett elő. A hatósági bizonyítvány kiállítása a településfejlesztési koncepcióról, az integrált településfejlesztési stratégiáról és a településrendezési eszközökről, valamint egyes településrendezési sajátos jogintézményekről szóló 314/2012. Korm. rend. (a továbbiakban: Korm. rend.3.) 26/C. § (3) bekezdése alapján önkormányzati hatósági ügynek minősül, a II. rendű alperesnek, mint közigazgatási szervnek ennek alapján közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó kötelezettsége van. Az iratanyag részét képezi ugyanakkor a II. rendű alperes szám9 számú végzése, amelyben a tulajdonostárs2. által 2022. március 11. napján kezdeményezett hatósági bizonyítvány kiadása iránti kérelem ügyében az elsőfokú önkormányzati hatósági eljárást felfüggesztette. Ugyanebben az eljárásban terjesztette elő a felperes 2022. március 30. napján a kérelmét. Mindazonáltal az Ákr.-hez fűzött Nagykommentár szerint [Barabás Gergely, Baranyi Bertold, Fazekas Marianna (szerk.): Nagykommentár az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez] az általános perjogi dogmatika szerint az eljárás felfüggesztése a hatósági eljárás nyugvásának egyik formája, az eljárás folytatásának akadályát képezi. E dogmatikai megközelítés szerint az eljárás felfüggesztésekor minden határidő megszakad és az eljárás felfüggesztésének megszüntetésekor az ügyintézési határidő kivételével újra kezdődik. A felfüggesztés időtartama alatt megtett valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan, kivéve azokat, amelyek a felfüggesztési ok megszüntetésére irányulnak. A felfüggesztés visszavonásáról rendelkező döntés jogerőre emelkedése előtt a hatóság nincs abban a helyzetben, hogy az ügy érdemében döntést hozzon. Ameddig az eljárás felfüggesztésének e jogi helyzete fennállt – márpedig a visszavonásról rendelkező végzés jogerőre emelkedéséig ez így van –, addig a törvényi előírás értelmében valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan. Jogszabályi lehetőség érdemi döntés hozatalára nincs. Az eljárás felfüggesztése során eljárásjogi szempontból jogszerű döntés nem hozható. Ez az akadály csak időleges, az eljárás felfüggesztésére okot adó körülmény megszűnése után lesz lehetőség az érdemi döntésre. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az ügyfélnek az ügy tárgya feletti rendelkezési joga a kommentárirodalom szerint a

kérelemre induló eljárásokban is csak arra terjed ki, hogy a felfüggesztési ok fennállta esetén kérheti bizonyos esetekben – ha az előkérdés bírósági vagy más hatósági ügy – az érdemi döntés meghozatala céljából a felfüggesztés mellőzését, illetve annak megszüntetését. E rendelkezésből adódik, hogy amennyiben a hatóság a kérelemre induló eljárást felfüggesztette és a felfüggesztésről rendelkező végzés végleges, úgy a felfüggesztés hatálya alatt az ügyben érdemi döntést nem hozhat a hatóság. A hatósági bizonyítvány kiadására irányuló ügyben a tulajdonostárs². a rendeltetés-változás ingatlan-nyilvántartási bejegyzése érdekében kérte a hatósági bizonyítvány kiadását, míg a felperes kérelme ellenérdekű félként tulajdonostárs². kérelmének elutasítására irányult. Mindezek alapján a felperes kérelme nem volt elbírálnak, mert amennyiben a hatóság felperes hatósági bizonyítvány kiadása iránti kérelem elutasításáról rendelkező kérelmét elbírálja, ez egyben a hatósági bizonyítvány kiadása iránti kérelem elbírlását is jelenti az eljárás végleges végzéssel történő felfüggesztése ellenére, ezért a II. rendű alperes terhére a kérelem I-II. részei tekintetében mulasztás nem állapítható meg mindaddig, amíg az eljárás felfüggesztésének megszüntetésére nem kerül sor, így a felperes keresete e körben is megalapozatlan volt.

[24] A felperes kérelme III. részének 4-5. pontjában foglaltakkal összefüggésben az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes a reklámok eltávolítását kérte, amely a polgármester, mint önkormányzati hatóság hatáskörébe tartozik. Az Ákr. 17.§-a és 15.§ (1) és (2) bekezdése figyelembevételével a polgármester a reklámok eltávolításával összefüggésben hatáskörrel és illetékességgel is rendelkezik, de eljárási kötelezettségét elmulasztotta, amikor nem döntött alakszerűen a felperesi kérelem III. rész 4-5. pontjaiban írt kérelmi részokról. Az Ákr. 2. § (1) és (2) bekezdése, 7. § (1) és (2) bekezdése, 35. § (1) bekezdése, 10. § (1) bekezdése, 80. § (1) bekezdése, 112. § (1) bekezdése és (2) bekezdés c)-d) pontja figyelembevételével, amennyiben egy közigazgatási szerv a kérelem beérkezését követően a kérelem vizsgálata során azt állapítja meg, hogy visszautasítási ok áll fenn, úgy a visszautasításról rendelkezik, mely esetén az alakszerű végzés jogorvoslattal támadható. Amennyiben ez az ok csak az eljárás megindítását követően jut a hatóság tudomására, úgy az eljárás megszüntetéséről köteles rendelkezni, amely alakszerű végzés szintén jogorvoslattal támadható. Amennyiben viszont sem a visszautasítás, sem az eljárás megszüntetésének feltételei nem állnak fenn, úgy a hatóság köteles kérelemre az eljárást lefolytatni és a kérelem érdemében alakszerű és közigazgatási perben támadható határozattal dönten.

[25] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a II. rendű alperes elmulasztotta a felperes által 2022. március 30. napján előterjesztett kérelem III. rész 4-5. pontjának elbírlását. A Kp. 129. § (1) bekezdésére figyelemmel megállapította a II. rendű alperes mulasztását, ugyanis a II. rendű alperes, mint közigazgatási szerv a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó jogszabályban meghatározott kötelezettségének az irányadó elintézési határidőn belül nem tett eleget. A Kp. 129. § (3) bekezdésére figyelemmel az ítéletében nem alkalmazott kötelezést a mulasztó közigazgatási szervvel szemben, az elmulasztott cselekmény megvalósítására vonatkozó kötelezettsége ex lege fennáll. Ezért az I. rendű alperes tekintetében a keresetet teljeskörűen, míg a II. rendű alperes tekintetében abban a körben utasította el, hogy a II. rendű alperest a szükséges intézkedések megtételére kötelezze.

[26] Az elsőfokú bíróság a pervesztesség-pernyertesség arányát egyenlőnek tekintette, ezért a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a felek perköltségben történő marasztalását mellőzte.

[27] Perorvoslati tájékoztatása tartalmazta, hogy a fellebbezésnek tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a fellebbező szerint a határozat jogkérdésben eltér.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[28] A felperes az egybefoglalt (ítélet és végzés elleni) fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének (és végzésének) hatályon kívül helyezését kérte, megsértett jogszabályként a Kp. 2. § (1)-(3), (4) bekezdését, 127., 128. és 129. §-át jelölte meg. Fellebbezése indokai szerint a per alapját képező 2022. március 30. napján kelt II. rendű alperesnek címzett beadványa III. részének 1-3. pontját valóban nem külön címmel küldte meg az I. rendű alperesnek, viszont az iratból kitűnik, hogy az ott kért kereskedelmi hatósági intézkedések megtételét nem személyesen II. rendű alperestől kérte, illetve várta, hanem rajta keresztül az arra hatáskörrel rendelkező közigazgatási szereplőtől. Ezt bizonyítja, hogy a beadvány szövegezése is többes számban fogalmaz és mivel a kérelem elintézése a II. rendű alperes irányítása alatt álló szervezet vezetőjének (I. rendű alperes) hatáskörébe tartozik, ezért joggal bízott abban, hogy eljut a kompetenciával rendelkező személyhez. Habár az ítélet is kiemeli, hogy a kereskedelmi hatósági jogkörben történő intézkedés megtételét nem az I. rendű alperestől kérte személyesen, azon lényeges tény viszont nem tartalmazza, hogy a 2022. március 30-ai beadványt II. rendű alperes kétséget kizáróan továbbította I. rendű alperesnek. Tekintettel arra, hogy I. és II. rendű alperes egyazon helyen, ugyanazon épületben együtt dolgoznak, emiatt a köztük történő, az Ákr. 17. §-ban nevesített áttétel dokumentált formában vélhetőleg nem létezik, viszont az „áttételt” igazolja a II. rendű alperes hatáskörébe tartozó szám7 számú eljárásban I. rendű alperes szám10 számú tájékoztató levele, mely az alábbiakat tartalmazza: „az ügyben további intézkedést nem tesz az önkormányzat és kereskedelmi hatósági jogkörében eljárva a Helység1 Önkormányzati Hivatal Jegyzője sem”. Amennyiben a 2022. március 30. napján kelt beadvány III. rész 1-3. pontjában lévő kérelmet nem ismerte volna meg az annak elintézésére hatáskörrel rendelkező I. rendű alperes, akkor arra vonatkozóan tájékoztatást sem lett volna szükséges adnia. Megjegyezte, hogy I. rendű alperes, a II. rendű alperes és a kereskedelmi hatósági jogköre felett felügyeleti szervként eljáró Somogy (Vár)megyei Kormányhivatal sem hivatkozott arra, hogy I. rendű alpereshez nem jutott el a 2022. március 30. napján II. rendű alpereshez címzett beadvány III. rész 1-3. pontjában foglalt kérelem.

[29] Továbbá az ítélet [87] pontjában írtakkal kapcsolatban kiemelte, hogy a felfüggesztés időtartama alatt a tájékoztatásban leírt intézkedés-megtagadások kvázi olyan döntések, amelyek konkrét kéréseket utasítanak el, melyek az alapügyhöz nem tartoznak (kereskedelmi hatósági eljárás, plakátkihelyezés miatti településképi eljárás). Ezen érdeminek nevezhető döntéseket a tájékoztatás megküldésével az I. rendű alperes nem hozta meg alakszerű döntésben, a II. rendű alperes hatáskörébe tartozó felfüggesztett ügyben. Megjegyezte ugyanakkor, hogy tulajdonostárs2. nem a tulajdonában álló lakóépületben üzemelteti a szálláshelyet és a vendéglátó üzletet, hanem a közös tulajdonon, a kizárólagos használatában álló ingatlanrészen, márpedig a tulajdon és a kizárólagos használat nem egyazon jelentéssel bír, és csak a használat, nem pedig a tulajdon került megosztásra (ítélet [3] pont). Továbbá nem a jegyzői tájékoztatást követően fordult 2021-ben a Somogy Megyei Kormányhivatalhoz, hanem azért, mert a jegyző a kérelmére nem válaszolt, csak a felügyeleti eljárás megindulását követően küldte meg a korábbi dátummal rendelkező tájékoztatását (ítélet [6] pont).

[30] Az I-II. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indoka

[31] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[32] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján, kizárólag a fellebbezés és az ellenkérelmek keretei között vizsgálta felül, ennek során az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak helyes indokaival egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[33] A Kp. 2. § (4) bekezdése szerint, ha a Kp. eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe. Ha a felperes jogsérelemként a keresetében a Kp. 38. § (1) bekezdése alapján a mulasztás megállapítását kéri, a közigazgatási bíróság ennek feltételrendszerét vizsgálja.

[34] A Kp. 100.§ (2) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezésben meg kell jelölni a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér. E garanciális szabály jelöli ki a másodfokú bíróság felülbírálatának kereteit, amelyre tekintettel a másodfokú bíróság vizsgálatának irányát a sajátos módon egybefoglalt fellebbezés (ítélet és végzés ellen) jogszabálysértés megjelölései képezték [Kp. 2. § (1), (3), (4) bekezdés, 127. §, 128.§, 129.§], amelyet a felperes által megjelölt jogsérelem, a mulasztás orvoslásának kérése töltött ki tartalommal, azzal a korláttal, hogy a 2022. március 30-i felperesi kérelem III. rész 1-3. pontjai tekintetében az elsőfokú bíróság az ügy elkülönítéséről döntött, így arról külön végzésben rendelkezett. Döntését a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság – ugyanezen egybefoglalt fellebbezés végzésre irányadó része alapján – a 2023.november 22-én kelt 3.Kpkf.750.721/2023/2. számú végzésével jogerősen helybenhagyta. Ebből következően a másodfokú bíróság a felperesi fellebbezés II. rendű alperesnek címzett beadvány III. részének 1-3. pontjában foglalt kérelemmel kapcsolatban megfogalmazott kifogásai vizsgálatát – az elkülönítés révén már elbírált fellebbezésrészekre tekintettel – nem végezhetette el, s nem kellett, hogy elvégezze.

[35] A Fővárosi Ítéltábla előjáróban kiemeli, hogy a Kp. hatálybalépése után kialakult bírói gyakorlat szerint a közigazgatási bírósági felülvizsgálat a Kp. fogalomrendszerében nem korlátozódik kizárólag a közigazgatási határozatok kontrolljára, annál bővebb feladatkört ölel fel. A bíróság feladata a hatékony jogvédelem biztosítása, amely azt is jelenti, hogy a közigazgatás cselekményei és azok mulasztása a szükséges körben bíróság által (felül)vizsgálendő. Ennek megfelelően közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló cselekmények elmulasztásának jogszerűsége is lehet. A Kp. preambuluma és 2. § (1) bekezdése rámutat a hézagmentes és hatékony jogvédelem követelményére. Mint a törvényjavaslat előterjesztői indokolása (<https://www.parlament.hu/irom40/12234/12234.pdf>) is tartalmazza, a törvény célja – ami az Alaptörvény 28. cikk alapján a jogértelmezésnél figyelembe veendő – a hatékony jogvédelem elvének minél szélesebb körű érvényre juttatása volt. Ez a jogvédelem hézagmentességének biztosítását is jelenti, tehát azt, hogy a közigazgatás által okozott jogsérelmek a közigazgatás

cselekvésének formájától függetlenül bíróság elé vihetőek legyenek, és hogy e cselekvések törvényességének vizsgálatához igazodó eljárási szabályok kerüljenek kialakításra. A Kp. 129.§ (1) bekezdése szerint a bíróság akkor állapít meg mulasztást, ha a közigazgatási szerv a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó jogszabályban meghatározott kötelezettségének az irányadó elintézési határidőn belül nem tett eleget. A mulasztási per az elmulasztott közigazgatási cselekmény kikényszerítésére irányul. A Kp. előterjesztői indokolása szerint „A mulasztási per funkciója, hogy a közigazgatás passzív tevékenységével okozott jogszabálysértésekkel szemben a fél jogvédelmet kapjon. Ha a közigazgatási szerv jogszabályból eredő kötelezettségének nem tesz eleget, passzív magatartásával jogszabálysértést követ el. A külön pertípusként való nevesítés azért szükséges, mert a közigazgatási pernek az általános rész szerinti szabályozása a közigazgatási szerv aktív cselekményét feltételezi, ez a cselekmény a mulasztási per esetében hiányzik: a közigazgatási szerv jogszabálysértése éppen a cselekmény elmulasztásában áll.”.

[36] A Kp. 127.§-a értelmében kifejezetten és kizárólag a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó mulasztás esetén kerülhet sor mulasztási perre. A közigazgatási cselekmény fogalmát a Kp. 4.§ (1) és (3) bekezdései együttesen határozzák meg, amelyek alapján a közigazgatási tevékenységnek három fogalmi eleme van. Elsődlegesen a közigazgatási tevékenységet közigazgatási szerv kell, hogy végezze (funkcionális közigazgatási szerv fogalma szerint). A második fogalmi elem a tevékenység közigazgatási jog általi szabályozottságára utal (jogi rezsim kérdése), ami egyértelművé teszi, hogy a közigazgatási szervek más jogágak területére tartozó cselekményei e körbe nem sorolhatók. A harmadik fogalmi elem, hogy a közigazgatási tevékenység lehet egyrészt tevőleges, de megvalósulhat mulasztással is, amikor a közigazgatási szerv nem gondoskodik a jogszabály által előírt cselekmény megvalósításáról. A közigazgatási cselekmény fontos jellemzője, hogy joghatást vált ki, ami abban nyilvánul meg, hogy az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányul, de legalább azt eredményezi. A Kp. 4. § (3) bekezdése közigazgatási cselekményként határozza meg az egyedi döntést. A mulasztási per funkciója, hogy a közigazgatás passzív tevékenységével okozott jogszabálysértésekkel szemben a fél jogvédelmet kapjon. Ha a közigazgatási szerv jogszabályból eredő kötelezettségének nem tesz eleget, passzív magatartásával jogszabálysértést követ el. A külön pertípusként való nevesítés azért szükséges, mert a közigazgatási pernek az általános rész szerinti szabályozása a közigazgatási szerv aktív cselekményét feltételezi, ez a cselekmény a mulasztási per esetén hiányzik, a közigazgatási szerv jogszabálysértése éppen a cselekmény elmulasztásában áll. A közigazgatási szerv tehát nemcsak a jogellenes, aktív tevékenységgel, törvénybe ütköző döntéssel okozhat jogsérelmet, hanem azzal is, hogy nem teljesíti a jogszabályban előírt kötelezettségét, jogsértő módon mulaszt. A mulasztási per a jogsértő mulasztás orvoslásának végső eszköze, a per célja annak kikényszerítése, hogy a közigazgatási szerv eleget tegyen jogszabályi kötelezettségének. A mulasztási per esetén a speciális perelőfeltételek hiányában azonban a kereset érdemében való állásfoglalás nem lehetséges.

[37] Fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy felperes, bár rendkívül hosszú és összetett előadást tett az általa kezdeményezett különböző eljárásokról, kizárólag a 2022. március 30-i kérelme elbírálásának elmaradását sérelmezte, amelyben részben kereskedelmi hatósági eljárással kapcsolatban (kereskedelmi hatósági eljárás megindítása, étterem bezáratása stb.) előterjesztett, jegyzői hatáskörbe, feladatkörbe (I. rendű alperes), részben önkormányzati hatósági ügy keretében (hatósági bizonyítvány kiállításának megtagadása, településképi bejelentési eljárás, reklámok eltávolítása stb.) a polgármester hatáskörébe, feladatkörébe (II. rendű alperes) tartozó jogsérelmet jelölt meg, amelynek okszerű következménye volt, hogy mindkét alperesnek perben kellett állnia, jogszerűen nem bocsáthatta el a perből az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest, különösen,

hogy a felperes a beadványát kizárólag a II. rendű alpereshez nyújtotta be, az I. rendű alperes felé kérelmet nem terjesztett elő.

[38] Az elsőfokú bíróság teljeskörűen megvizsgálta továbbá a mulasztás megállapításának speciális feltételrendszerét, mindenekelőtt a pergátló kifogásokat és a keresetindítási határidő megtartottságát [Kp. 128.§ (2) bekezdés]; illetőleg részletesen vizsgálta az egyes kérelemrészek vonatkozásában az alperesek és a felperes jogviszonyában és az arra vonatkozó releváns anyagi jogi rendelkezések alapján az alperesek hatáskörének, feladatkörének alakulását, a felügyeleti szerv létét és annak eljárását. E vizsgálat eredményeként helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a kérelem I. és II. része egyértelműen a hatósági bizonyítvány kiadásával kapcsolatosan tulajdonostárs². által kezdeményezett eljárásra vonatkozik, márpedig a rendeltetismódosítással összefüggő hatósági bizonyítvány kiadása önkormányzati hatósági ügy, amely a polgármester hatáskörébe tartozik. Ezzel összefüggésben releváns tény, hogy a hatósági bizonyítvány kiállítása iránti kérelmet 2022. március 11-én a perben nem álló tulajdonostárs². terjesztette elő, és a II. rendű alperes a 2022. március 30-án kelt szám9 számú végzésével az elsőfokú önkormányzati hatósági eljárást felfüggesztette. Az iratokból megállapítható volt, hogy ugyanebben az eljárásban terjesztette elő a felperes a 2022. március 30-i kérelmét, ekként nem vitathatóan ezen eljárás (ellenérdekű) ügyfele.

[39] A másodfokú bíróság egyetértett a felfüggesztett önkormányzati hatósági eljárás kapcsán tett elsőfokú ítéleti megállapításokkal. A kapcsolódó Nagykommentár szerint: „Az általános perjogi dogmatika szerint az eljárás felfüggesztése a hatósági eljárás nyugvásának egyik formája, az eljárás folytatásának akadályát képezi. E dogmatikai megközelítés szerint az eljárás felfüggesztésekor minden határidő megszakad, és az eljárás felfüggesztésének megszüntetésekor az ügyintézési határidő kivételével újra kezdődik. A felfüggesztés időtartama alatt megtett valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan, kivéve azokat, amelyek a felfüggesztési ok megszüntetésére irányulnak. A felfüggesztés visszavonásáról rendelkező döntés jogerőre emelkedése előtt a hatóság nincs abban a jogi helyzetben, hogy az ügy érdemében döntést hozzon. Ameddig az eljárás felfüggesztésének jogi helyzete fennállt – már pedig a visszavonásról rendelkező végzés jogerőre emelkedéséig ez így van –, addig a törvényi előírás értelmében valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan, jogszabályi lehetőség érdemi döntés hozatalára nincs. Az eljárás felfüggesztése során eljárásjogi szempontból jogszerű döntés nem volt hozható, az ilyen döntést hatályon kívül kell helyezni (Kúria Kfv.III.37.062/2016/5.). Az eljárás felfüggesztése ugyanis éppen azt jelenti, hogy a kérelem érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya van. Ez az akadály csak időleges, az eljárás felfüggesztésére okot adó körülmény megszűnése után lehetőség lesz az érdemi döntésre (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.350/2009/3.). Az ügyfélnek az ügy tárgya feletti rendelkezési joga a kérelemre induló eljárásokban is csak arra terjed ki, hogy felfüggesztési ok fennállta esetén kérheti bizonyos esetekben (ha az előkérdés bírósági vagy más hatósági ügy) az érdemi döntés meghozatala céljából a felfüggesztés mellőzését, illetve annak megszüntetését [Ákr. 48. § (4) bekezdés].”.

[40] A felfüggesztett eljárásra tekintettel a felperes a fellebbezésében (1. oldal 5. bekezdése) alaptalanul hivatkozott arra, hogy a tájékoztatásban leírt intézkedés-megtagadások kvázi olyan döntések, melyek konkrét kéréseket utasítanak el, melyek az alapügyhöz nem tartoznak (kereskedelmi hatósági eljárás, és a plakátkihelyezés miatt településképi eljárás megindítása), és ezen érdeminek nevezhető döntéseket a tájékoztatás megküldésével I. rendű alperes hozta nem alakszerű döntésben a II. rendű alperes hatáskörébe tartozó felfüggesztett ügyben. A felperes e jogértelmezésével figyelmen kívül hagyta, illetve tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság ítéletének azon helytálló megállapítását, hogy a felfüggesztés időtartama alatt megtett valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan, és amíg az eljárás felfüggesztésének

jogi helyzete fennáll, jogszabályi lehetőség az érdemi döntés meghozatalára sincs (különösen ha nem kapcsolódik hozzá az I. rendű alperes hatásköre); másrészt ez az akadály csak időleges, mert a felfüggesztésre okot adó körülmény megszűnése után lehetőség lesz az érdemi döntésre, sőt a felfüggesztett eljárás folytatása is kérelmezhető.

[41] A fellebbezés további részei (1. oldal 1-4. bekezdése, 2. oldal 1. és 4. bekezdése) pedig egyértelműen a 2022. március 30-i beadvány III. rész 1-3. pontjában foglalt kérelemrészrel kapcsolatban fogalmazott meg kifogásokat, amelyeket ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla a 3.Kpkf.750.721/2023/2. számú végzésében már elbírált (a fellebbezés 2. oldal 2. bekezdése az elsőfokú ítélet [3]- [6] pontjában rögzített tényállási részt pontosítja, míg a 2. oldal 3. bekezdése a vélelmezett jogszabálysértéseket jelöli). Mindezek alapján a felperes a fellebbezésben foglaltakkal az elsőfokú bíróság érdemi döntését, ítéletének megállapításait nem tudta cáfolni.

[42] A felperes hatékony jogvédelme az eljárásban biztosított volt. Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]; 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [25]; 24/2015. (VII. 7.) AB határozat [19]}. A tényleges és hatékony jogorvoslat egyrészt kötelezettségeket fogalmaz meg az állammal (a jogalkotóval és a jogalkalmazókkal) szemben, hogy a jogorvoslat tényleges és hatékony igénybevételét biztosítsák az alapjog alanyai számára. „A jogorvoslathoz való alapjog érvényesülése tevékeny közreműködést követel az állam részéről. Egyrészt a jogalkotónak meg kell alkotnia azokat az eljárási szabályokat, melyek szerint ez az alapjog gyakorolható, másrészt pedig a jogalkalmazók kötelesek e szabályokat követve eljárni. A fél akkor tudja tehát gyakorolni a jogorvoslathoz való alapjogát, ha a bíróságok az alapjog érvényesítésére rendelt jogszabályi előírások szerint járnak el.” {18/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [12]} Ugyanakkor az alapjognak nem mondanak ellen azok a megszorítások, amelyek az eljárás hatékonyságát és gyorsaságát hivatottak biztosítani, amivel az alapjog jogosultjainak számolni kell: „Az Alkotmánybíróság értelmezésében jogorvoslati jogukat a jogosultak is csak a törvényben meghatározott feltételek mellett gyakorolhatják (3111/2021. (IV. 14.) AB határozat, Indokolás [46]-[48]).

[43] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] Az I-II. rendű alperes a fellebbezési eljárásban perköltséget nem érvényesített, ezért arról a másodfokú bíróságnak a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1)-(2), (5) bekezdésére és 82. § (3) bekezdésére figyelemmel rendelkeznie nem kellett.

[45] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjában és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték viselésére a felperes a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. § (1) bekezdése alapján megfelelő eltéréssel alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, figyelemmel a Pp. 358. § (2) bekezdésére is. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltáblát, a bíróság ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont]. Amennyiben a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az

illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[46] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. február 14.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró